

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas VI

Balandžio-April 15 d., 1924

442

No. 7 (153)

M. Z.

Sveiki, sulaukę šv. Velykų!

Velykos! Krikščionių pasaulio džiaugsmo ir triumfo šventė!

Kėlės Tas, Kurs savo kentėjimais ir krauju atpirko žmoniją!

Kokią gilią prasmę tur simboliai šios dienos dėl tų, kurie tiki į pergalę gyvenimo prieš mirtį, meilės prieš nepakantą, šviesos prieš tamsybę, tiesos prieš skriaudą ir neteisybę.

Šios garbingos šventės laikas ypatingai su puola su gamtos išbudimu, kuomet pavasaris nuveikia žiemą, visa gamta išbunda, prisikelia.

Bet tiktai gamta lieka ištikima šiai didei šventei, o žmonės veidmainingai ją sutinka.

Paskutinius devynius metus sujaudinta žmonija, netekusi lygsvaros, blaškosi karo svaigulio apimta. Suiro ekonominis, dvasinis ir moralis gyvenimas.

Kristaus paskelbtieji įsakymai apie meilę ir brolystę skamba tik lūpose, palieka vien saldžia svajone tų žmonių, kurie meilės ir brolystės atėjimo trokšta.

Kristus vis tebekryžiuojamas tautų. Karo ir keršto dievaičiui vis dar tebeaukojama milijonai žmonių gyvybių, moterų ir kūdikių ašaros bei kančios. Žmonijos siela kankinasi ir kenčia didžiausią nepasitenkinimą.

Velykų iškilmių atbalsiai, varpų balsai, iškilmingieji giedojimai opiai paliečia žmogaus sielos stygas, griežtai pabrėždami gyvenimo disonansą ir svajones apie taiką, ramybę ir meilę.

Žmonijos meilės šventovė išgriauta karų. Kristaus įsakymai paminti po kojų. Pavasario malonios, žavios svajonės palieka žiauria tikrelybe.

Tolimoj Rusijoje girdisi nematytos nežinotos vergovės prislėgtų žmonių verksmai, dejavimai. Žmogaus gyvybė ten laikoma už nieką. O Vakarų Europos šalyse? Ar čia mirties viešpatavimas pasibaigė? Prie istorinio Reino, tarp gražumynais prasiskleidusios gamtos, skamba prakeikimai, eina didžiausia prievarta, žudymai.

Mūsų Tėvynei irgi neleidžiama lengviau atsistoti. Jos širdį, sostinę, kietai laiko savo naguose priešas. Atskyrė jis mūsų tautą nuo jos brolių ir didvyrių grabų bei paminklų, varžo gyvos tautos dvasią, vergia jaunimą, trokšdamas nuodinti jo jauną dvasią ir pajėgas. Tai daro priešas, kurs neseniai buvo pavergtas ir nešė visus vergovės vargus ir nelaimes, kaip ir mes. Neišbudina sąžinės ir tai, kad jie ir mes priklausom vienai religijai, į jų širdis taip pat siekia Velykų iškilmių atbalsiai, varpų balsai.

Žmoniškumo pamatas yra smarkiai pasviręs ir, rodos, jis neatsistatys amžinai. Bet tiktai taip rodosi. Žmonija vėl prisikels, kaip prisikėlė pažinusi Kristų. Tautos šia viltimi gyvena ir tiesia rankas link taikos ir ramybės. Kiekviena konferencija padaro, kad ir nežymų, žingsnelį pirmyn prie sugyvenimo ir ramybės.

Tikroji taika ir ramybė ateis, kai žmonija artės į Kristų. Jis meilės, brolystės, atgimimo ir prisikėlimo simbolis.

Ir, tikėkime, ateis tas laikas, kuomet žmonija, nusiplovusi kentėjimuose, siekimuose meilės ir brolystės, iš tyros širdies sušuks:

Kristus Kėlės! Alleliuja!

Gelbėkimės, Jei Norim Gyvi But.

Skaitytojas, perskaitęs tokį antgalvį, gali nusistebėti ir klausti, ką tai reiškia?

Visiems nepaslaptis, kad amerikinizacijos darbas atrado tikriausią įrankį ištautinti ateivius. Tuo įrankiu yra tai migracijos suvaržymas, kurs sekmingai atlieka ištautinimo darbą.

Kol nebuvo minėto suvaržymo ir atvažiuodavo daugiau immigrantų, tai amerikinizavimo darbas nebuvo toks sekmingas. Tuomet ateiviai palaikydavo savo tautinius papročius ir dvasią savo organizacijose, kurioms Jungtinių Valstijų konstitucija leido veikti.

Paskelbus migracijos suvaržymo bilį, daugelis manė, kad bus galima geriau gyventi, nes tokioj pramonės šaly, kaip Jungtinės Valstijos, pristigs darbininkų ir tokiu būdu darbdaviai bus priversti mokėt didesnes algas ir darbo žmonės galės žmoniškiau aprūpint savo šeimynas, vaikus leisti į aukštesnius mokslus.

Dėja, tos svajonės ir politikų pažadai nebuvo tuo tikslu. Gyvenimas parodė ką kita. Sumažėjo darbininkų skaičius, sumažėjo darbai, sumažėjo ir algos. O darbo žmonės nieko nepelnė. Dabar sunkiau gaut darbo, kaip buvo tada, kuomet ateiviai plaukė į Ameriką iš visų šalių, kaip gervės į Lietuvą pavasario metu.

Paaiškėjo, kad suvaržymas ateivių sugalvota ne darbo žmonių gerovei, o ištautinimui. Ir sumanymas baigia atsiekt savo tikslo. Organizacijos pirmiausia dygo, it grybai po lietaus, o dabar trūnėja ir klumpa tokiu pat smarkumu. Rodos, nepersenai minėtas bilius pradėjo veikti, o gyvenime padarė didelę permainą. Organizacijos naujų narių mažai gauna, kitos visai negauna. Ir žinomas likimas čia pat po nose — išnykti! mirtis!

Kur parapijos turi savo mokyklas, ten lietuvių vystė šiek tiek aiškesnė. Bet ar daug jų yra? Tiesa, kol maži vaikučiai eina į taip vadinamą Sunday School, ten pramoksta lietuvių kalboj Šv. giesmių, maldų ir katekizmo. Kitur yra draugijėlės, k. t. Marijos Vaikelių. Bet ar ilgam? Jaunieji, truputį pasistiepe ūgiu, užmiršta, ko mokinosi. Kiti skaito už gėdą, kad pažįstami nepavadintų ateivių. Ir taip žūsta lietuvių tokių jaunuolių širdyse.

Vyčiai deda visas pastangas, kad kodaugiau sia pritraukti prie L. Vyčių organizacijos čia augusio jaunimo. Bet darbas yra nelengvas. Kur klebonas palankus, ten ir Vyčiai bujoja, kur ne, ten jaunimas žūsta šuoliais. Žinomas daiktas,

kad nukentės ne vien Vyčiai, bet ir kitos mūsų organizacijos, neišskiriant ir parapijų.

Jaunimas, nepriklausęs prie Vyčių, lieka vergais šlykščių "kissing party" (skaityk koresp. "Darbininko" Nr. 31, kovo 18, 1924, iš Montello, Mass.).

Žiūrėkim, kur žengiam! Būkim patys Vyčių nariais ir prirašykim visą katalikų jaunuomenę. Kaip tą padaryti, tai važinėjantis po kolonijas Vajaus reikalais "Vyčio" Red., Matas Zujus, mielai noru aiškina. Iš mūsų pusės reikalinga pastangų sukviest daugiausia jaunimo į rengiamas narių Vajaus prakalbas. Dirbkim, jei norim gyvent.

Vytis.

Žibuntas.

ATOSTOGOS.

Ei, paliksiu miesto rūmus,
Jau nubodo gerti dūmus,
Eikim į laukus!

Ten gamtos knygos atvertos
Dievo išminties sutvertos,
Ei, kaip linksma bus!

Ten išnyks mūs nuliūdimas,
Atgaivins vėl įkvėpimas,
Suskambės daina.

Ir pasklis garsai galingi,
Taip malonūs melodingi,
Sužavės gamta.

Pasirinkę ant pievelių
Prisiskinsime žiedelių,
Džiaugsimės linksmi,

Ir bakūzė samanota,
Lietuvos tvirčiausį kotą
Gerbsime jauni.

**Vyčiai-Vytės! Narių Vajus eina.
Padirbėkime, kad būtų iš ko pasididžiuot
ir pasidžiaugt.**

**Vyčiai! Vajaus metu atmintime savo
prievoles organizacijai!**

Aldoninas.

Iš Meilės Problemos Nuotrupų.

(Instinkto, Šokėjo ir Šokėjos del šokių pašnekėsys).

Aplinkybėmis: Šokių klūbo salėj ties pradaru langu į sieną atsišliejus moderninė Šokėja; pusiau sėdom, kedės lanke, dešinę koją kely sulenkęs, stipriai arti pažasties suspaudęs panelės ranką, — stovi Šokėjas; išsizergęs šale jų, vėpso Instinktas. Salėj eina šokiai, tvanku, dulkės, prakaito kvapas, jaučiamas dvokiantis dvelkimas, venteliatoriaus ūžimas...

Šokėja: Gyvenimas taip trumpas, o tos dienos taip bėga, bėga, anot to filosofo, kurio vardą pamiršau, kaip upės vanduo... Nu, Jonai, einam tustepą, tai da smagus šokis... Ot čego ty biedny!..

Šokėjas:... Ot togo, čto v molodosti mnogo ja vliūblialsia!..

Palauk, Aldona, pabaigsim ką pradėjom, šokių klausimą išspręsim. Aš galiu pašokti, paūžt, bet galiu ir darbą dirbt ir rimtu klausimu žodį kitą tart.

Sportas, mokslo vyrų supratimu, labai naudingas daiktas, todėl netušti seni žodžiai: "In corpore sano mens sana". O šokiai ar ne sportas? Ir da koks sportas. Kūnu pasireiškia ir mūsų siela. Visi šokių gestai, manierai, judesiai, *figūrų formos rodo jo vidaus ypatybes*, o kitiems teikia džiaugsmo, todėl nestebėtina, kad jie taip žmogų traukia.

Instinktas. Dabartinė žmonių karta žiūri, bet nemato, klauso, bet negirdi.

Aš su badu, pasak Šilerio, laikom pasaulį savo valdžioj, man ir jam išnykt — vis vien, kad pasauliui amžiną atilsį pasakyt.

Pagyro barščiai nedaryti, — tai tiesa. Bet jei kedė ims girtis, kad ji teikia žmonėms daug poilsio, išstaigos; lova — kad ji žmogaus gimimo ir dažnos mirties vieta, kad jai priklauso veik pusė žmogaus amžiaus, tad reiktų pripažinti juodviejų žodžių teisingumą. Bet žmogus savo iniciatyva niekad nepamanys apie lovos, kedės nuopelnus, nors be jų nė dienos negalėtų gyvent. Taigi kasdieniniai žmogaus dalykai nepastebiami, pamirštami, neįvertinami. Taip ir su manim. Kada žmonės ima gerbt už mano nuopelnus kitus ir mane, kaip toki, pamiršta, tad volens nolens, kyla noras pasakyti apie save visą teisybę, nežiūrint, kaip kiti į tai reaguos: pagiru ar brutaliu logiku vaidins.

Šokėjai, jūs manot, kad šokt jus spiria sportas, igiena, sutaupyta džiaugsmo energija. Taip

manant, klystat. Ar tai geros sielos ypatybės šokiais reiškiamos?

Instinktas: Pasakyk, Gerbiamasis Šokėjau, koks šokių tikslas, kam jie, kodel daugelis tur noro šokti?

Šokėjas: Šokiai eina iš seniausių laikų, jie yra gimtas dalykas. Kaip išleisti iš tvarko ēriukai, veršiukai lauke šokinėja, spardosi, reikšdami tuo džiaugsmo, taip ir žmogui naturalinga savo šokių judesiais, figūromis džiaugtis, rast tame malonumo, nes čia atspindi jis pats: kūnas ir siela.

Todel suprantama, kam žmonės renkas šokt.

Šokėja: Suprantamas dalykas. Va, mama pasakoja, kad aš, dar kūdikiu būdama, jau mėgau šokt, mat, kad šokiai gamtos dalykas.

Instinktas: Ponai, ar esate glostę katę?

Šokėja: Na, glosčiau... glostēm, tai kas iš to?

Instinktas: Ir matēt, kaip ji uodegą riečia?

Šokėjas: Matēm.

Instinktas: O žinot, kodel ji riečia?

Šokėjas: Žinoma, žinom...

Šokėja: Už tai kad riečia.

Instinktas: Prastas klausimas, bet vargu bau išaiškintūmēt. Kaip katē tur gerą "ūpą", tad jos uodega perpendikuliari dangui, ausys stačios, visa, kai nudiegta ir tur didelio noro ką nors palytėti, todėl dažnai trinas šonais ar snukiu į kedės, stalo kojas, arba mylimo šeimnininko. Tas pat žmonėse: paprastai mylimą asmenį yra didelis noras palytēt.

Šokėja: Ištiesų, bet kodel? Įdomu, įdomu.

Instinktas: Kaip kraujas vaikščioja po visą organizmą, taip ir manim pertekęs kūnas, ką žmonės kiti įpratę vadint seksualizmu. Bet nereik nē mylimo asmens. — Skirtingų asmenų kūnų prisilytėjimu sukeliama malonumo, tad nepaprasta traukimo jėga ir veda žmogų šokt, t. y. rast progos, kur du skirtingu poliu: vyras ir moteris pasilytėdamu savo kūnais gauna smagumo.

Vyro ir moteries kūnų pasilytėjimas — juodviejų Instinktų saldus pasibučiavimas. Kaip įsimylėjusių bučiavimasis yra meilės davinyš, taip ir padermės tėvų (instinktų) bučiavimasis reiškia tą pat. Man, kaipo būsimos kartos idealo šalininkui, viskas aišku.

Jeį, pasak Freido, vaiko lūpos yra ta erogėninė zona, kuri mekaniniai gal sukelt, suezint mano "jausmus" arba vaiko žindinimas, lopšyį

supimas; kitaip: spenio nors be pieno prisilytėjimas, supimu kūdikio kūno erzimas duoda jam patenkinimo, tai reiškia, kad visa tai yra sąryšys su manim: aš Lytinis Instinktas, duodu vaikui malonumo, patenkinimo, tik ne to, kai aš turiu subrendęs. Taigi tuo labiau pas suaugusius žmonės aš gaunu daug malonumo kūnų prisilytėjimu.

Šokėjas: Tai tik kultūringoj donzuaninėj publikoj, gi senovės, laukinių žmonių šokių analogija ne ta. Čia ne fizinis prisilytėjimas, sulyg vokiečių Kontrektationstriebe, o tik įgimtas noras turēt daug judesių. Juk ir Rosseau suprasdamas vaiko prigimtį visu savo autoritetu siūlo judešiams laisvę. Noras judēt lieka ir suaugusiam.

Senovės Meksikoj, nešdami žmonės Saulės dievui aukas, šokdavo aplink aukurą, germanai pavasarį šokdavo aplink pražydusią žybuoklę, Jonas Rūstusis savo giminaitės jungtuvėse linksmino vokiečius šokiais. Taigi mums istorija rodo, šokius esant įgimtu veiksmu; jie nėra pramanyti tau, Instinkte, kiršint.

Instinktas: Jei, sakai, reik judesių, tad jų kiekvienas gali gauti fiziniu darbu, sportu. Laukinių žmonių šokiais sukeltas mano brolio Instinkto sukiršinimas, matomas kur kas ryškiau, neg kultūringo pasaulio, nes pirmutinių šokiai vaizduoja pantomininį instinktą, daug vaizdingiau, negu tu su tustepu.

Nors jie šoko gerbimui savo dievų, bet šokių esmė tenkino mane. "Kultūringo pasaulio" šokiai ne tik turi minētų šokių ypatybę, bet jie dažnai pamaino mano tiesioginį patenkinimą, o kaip šis meilės būdas vadinasi, tai tik Rosseau gal "Confession'e" pasakyt.

Tiesa, žemu civilizacijos laipsniu, šokiai, muzika ir drama jungės bendran vienetan, bet ilgainiui visi trys išsiskyrė, tad šokiai tuo būdu dar nustojo savo geresnės ypatybės.

Šokėja: Tamsta, Instinkte, mes galim ir be vyrų šokt.

Instinktas: Tai kodėl jūs vienos nešokat ir dar iki šiol nebuvo girdėt, kad kuriam pasaulio krašte būtų įvykęs "moteriškas šokių vakaras" ar vieno vyrų. Kaip nustos moteris buvus moteria ir pataps vėl Platono Zevso trečios lyties sutvėrimu, tada galės šokt vienos. Tas pat ir su vyrais.

Aš esu padermės išlaikymo pamatas, todėl gamta davė man gerų ypatybių.

— Kaip elektros teigiamų ir neigiamų dalelių vienos prie kitos traukimo jėga, kaip absoliutingos tuštumos su gamta "draugavimas", kaip augalo šaknies į žemės centrą veržimasis, kaip spermatozoną traukia kiaušinėlis, taip tarp vyro

ir moteris yra traukianti juodu draugėn jėga. Aš šios jėgos siela, o šokiai jos vaisius.

Nesu jau aš koks menkniekis, daugelis žmonių mane įvertino. Juk ir Senis Buda apie mane pasakė: "Lytinis traukimas stipresnis už kilpą, kuria išlaiko sugautus laukinius dramblius, karštesnis už ugnį, jis — tai vilyčia, sviesta žmogaus sielon". Arba Liuteris: "Jei kas užlaiko įgimtą traukimą, neduodamas jam eiti taip, kaip reikalinga ir nor gamta, tai jis tą pat daro, jei nori uždrausti, kad gamta nustotų buvus gamta, kad ugnis degtų, vanduo šlapintų, žmogus valgytų, gertų, miegotų". Aš būdamas tokiu milžinu, negaudamas tiesioginiu būdu maisto, negalėdamas lengvai siekt savo tikslo, aš turiu begales įvairių priemonių, kuriomis naudojuos: aš jas taikau, atsižvelgdamas į žmogų. — Vieniems duodu "platoninę" meilę, stipresniems žmonėms tveriu karjerą, raginu mokslan, teikiu išdidumo garbės, ir kt.; gi su tais, kurių proto kontrolė silpnai organizuota ir ima mano kyšius, — bruku *Šokius*, o per juos einu prie savo idealo.

Šokėjas: Jei šokiuos žmogus ieškotų tik prisilytėjimo, tad paėmęs sau asmenį už rankos, susispaudę, galėtų vaikščiot, kiek reiktų.

Instinktas: Mat, toks būdas tur maža imitacijos ir asociacijų. "Šokių mados" kaukė man lyg gyvas tūlų dalykų atvaizdas...

Ištikrųjų, ne vien Kontrektationstriebe vilioja šokt, yra kiti faktoriai. — Žmogaus gracijos miklumas, judesių smarkumas, — veikia į mane, todėl dažnai vyrams ir labai tinka balerinos, artistės šokėjos. Tai viena. Toliau, žmogus gal parodyt kitam savo kūno tobulesnes dalis, parėdus, savo jėgą ir kt. Deja, viens įsimyli del mažos figuringos kojos, kits — mažos rankos, trečias — aukštos jaunos krūtinės, ar žavingų akių, o dar kiti del prabangingos rūbų formos.

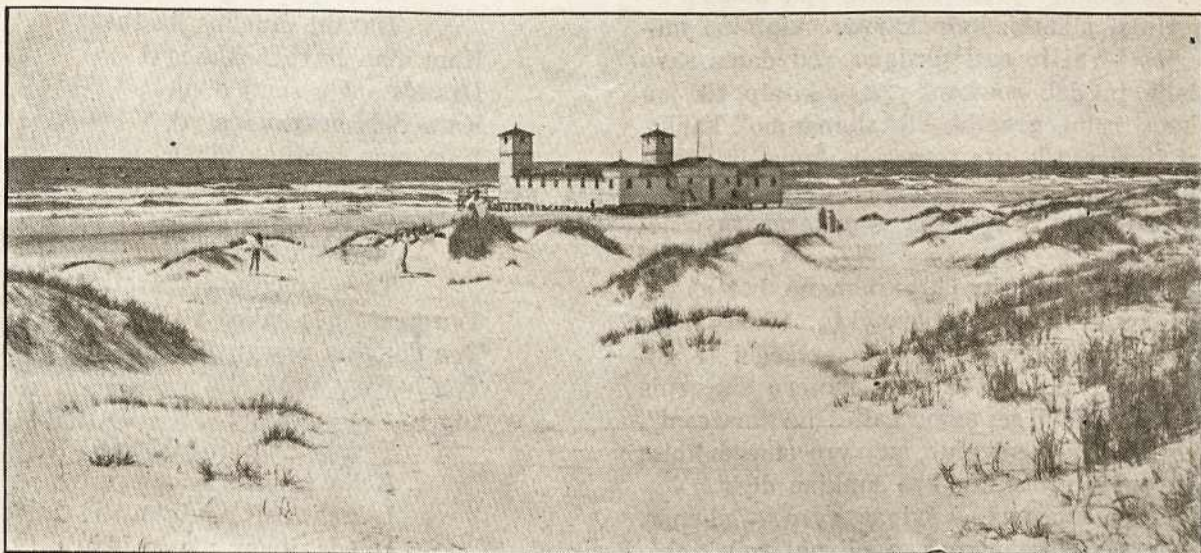
Šokėja: Tai kodėl jam, pavyzdžiui, įsimylėti į liurbę panelę su gražia nosim?

Instinktas: Kitas vyras gal turi labai negražią nosį, tai aš jam ir šnabzdū, kad plius ir minus vienas kitą naikina.

Šokiuos viską, kas ką tur geresnio gal parodyt kitiems. Kaip dailininko išstatyti parodoj paveikslai supažindina jį su publika, o visuomenė gauna išsirinkt savo skoniui kūrinių, taip ir šokiai duoda man progos galimybės rast sau individualų, su tinkamais mano būstinei (žmogui ar kūnui) privalumais. Todėl suprantama, kodėl su nauja suknele ar "lakierkoms" panelė per verksmus veržias į šokius, lyg rudenį gospadinė riebiais gaidžiais į turgų.

Šokėja: Niekus tauzijat!..

Instinktas: Atsimink, jei tu, panelė, eini

PALANGA.

Gintaro jūra — Lietuvos sveikatos ir poezijos vietelė.
Vasaros metu čia daugelis amerikiečių lietuvių atgauna sveikatos ir raudonumo.

šokt, tad eini: 1) Kontrectationstrieb gaut, 2) sijaoną ar Maskvos perlų koratus parodyt, 3) savo kūno kurią dovaną parodyt ir 4) raitymąsi, flirtą patinui išreikšt. Visa tai: geresnės rūšies patinui priviliot, ar bent rast tokį.

Šokėja: Veik tiesą porini, bet paukščiai ir kiti gyvuliai taip pat šoka. Ar tai del "meilės"?

Instinktas: Taip. Visų gamtininkų pastebėta, kad gyvulių daugiausia kovoja del meilės vyrarai — patinai, tas pats žemos civilizacijos žmonėse, bet "kultūringam" pasaulyj atbulai: stipriau patelės — moterys vyrus vilioja, neg priešingai, mat, vyras kovoja ir už savo žmonos būvį — jis brangesnis.

Pazvelgkim į girios vieversėlį! Tūkstantiniais prisimeilinimais tarpsta prieš savo meilės objektą: pakelia juokingu užrietimu savo vodegą, pakreipia į šoną kuodelį ir tūpčiodamas, šokinėdamas prieš patelę, lyg prieš karalaitę, — stengias ją sužavėt. Ne blogiau išmanąs vadinamas "akmeninis" Strazdas — tikras balerina. Trokšdamas patelės "meilės", baisingai krevezojas, kraipos, papučia uobegą, krato galvą, linguoja, supas visu kūnu ir didžiausiu nuoširdumu čiulba lakštuoja giesmę, žodžiu, rodo savo talentą, grožybes, turėdamas didelės vilties, kad patelė neišlaikys jo pagundos ir neatmes jo pasiūlymo, kai po taip puikaus, strazdų veislės, gabaus atstovo. Arba naminis pentinuotas gaidys, kaip išdidžiai, kariškai laikos prie savo sužiedotinių vištų; ar nesukelia veido šypsenos, kai kalakutas šnypšdamas, išskėtęs uodegą, paleidęs purpurinius karo-

lius, riestu kaklu vaikšto ties savo pačiukių kalakučių pulku.

Galima begalės duot faktų, kokių mokėjimu gyvuliai sau priviliot "meilės" individui, reiškia savo talentą, vikrumą, vyriškumą, pasipuošimą. Jie ne tik del meilės šoka, bet viską, šokdami stengias parodyt ką tur gražaus, lygiai, kaip Don Žuanas fin de siécle.

Kas gi juos spiria tai daryt? Mano gi brolis tas. Ar gi ne to pat aš spiriu siekt savo žmones, kai jie šoka?

Šokėja: Nemanykit, kad aš šokdama ieškočiau jaunikio! Tfiuu!..

Instinktas: Sakoma, moterys lengvabūdės. Jei valstybė išleistų tokį įsakymą, kuriuo moterys, einančios šokt, priverstos būt nuogos nusifotografuoti ir originalingai būtų patiektos (be tų pagražinimų, kuriuos tur šokant), — vyras susipažint, o taigi ir *man*, tad ne tik vyrų daug našlių liktų, bet ir moterys tokiomis sąlygomis neitų šokt; šio vaisius būtų: užsidarytų karių, menininkų, inteligentų, ir kitų klūbai.

Kas tai buvo panašaus senovėj graikuose. Milete nei iš šio prasidėjo masiniai jaunų moterų nusizūdymai. Ši baisi epidemija buvo sulaikyta gan originalinga priemone: vyriausybė paskelbė, kad kiekvienos nusizūdėlės nurengtas nuogas lavonas bus išstatytas viešai miesto aikštėj. Šis įsakymas tučtuojau sustabdė epidemiją. Tasai faktas rodo lengvabūdę moterį esant: jai mintis, kad žmonių galvose liks negera nuomonė apie jos kūną, daug aukščiau stovi už pasiryžimą mirt.

Jei ankščiau vyrai rinkdavo sau moterį — žmoną viešai aikštėj, kaip karves ūkininkai mūgėj, ir jos tėvai ir pati girdavo, rodydama savo kūno dalis, tai dabar šokant yra ne kitaip, tik jau po etiketo, rūbų, gracija, "iškalbingumo" kauke. Tas pat tikslas, tik kita forma ir arena, ir vartojama net vyrų.

Šokėjas: Tai tu niekšingas padaras, tavo nedoros priemonės...

Instinktas: Keikit, pūrykit mane, bet aš savo tikslo, kad pasaulis neišnyktų, turiu siekt, nors aš ir vedu dažnai žmones erškėčių ir sliđziais takais. Jei aš daugiau moterų smegenis apsvaiginu, tad vėl ne mano kaltė; jie "mažesni", neišdirbti, tai nesusilygina su vyro smegenimis; kontakte su jo protu kur kas sunkiau dirbt.

Moteries smegenis — švinas, vyro — plienas. Švinas lengvai tarpinamas, o plienui reik aukštos temperatūros ir tobulesnių priemonių. Nors vyrų smegenis prispiriu savotiškai veikt, o jos vyrą elgtis minėtų paukščių patinų pavyzdžiu, priverčiu šokt, bet tai tik "moterišku" smegenų vyriškius, kitiems negaliu padaryti nieko: nešoka ir baigta, nes mane ir mano tikslus žino kaip penkis savo pirštus. Tokius ponus aš kitaip pažaboju nujot į savo idealą.

Atsimenu savo brolio pasakojimą. Jis gyveno garsiam Šopengauerij. Supažindino filosofą su Venecijos gražuole. Ir mano mylimas brolis Instinktėlis manė esant viskas gerai, kupinas vilties dėl savo siekiamo tikslo. Tik štai nelaimė! Šopengaueriui bevaikščiojant pajūryj su savo mėlynake, ji užsiziūrėjo į prajojantį, fiziniai gražesnį, Baironą. Tai Artūrai labai nepatiko. Toki žmonės tur dideles savymeilės: metė ją ir daug visoms moterims išliejo aitrios tulžies. Bet vis tik brolis jį vėliau "apženijo". Taigi tokiems vyrams, kurie dažnai nekreipia į mane akies, kaip į šuns balsą, ką jiems dėl šokių bekalbėt. Čia reik kitaip veikt.

Šokius bruku tik silpnos smegenų organizacijos, minties bankroto asmenims. Šoka dažniausia toki.

Iš "Tėvynės Balso" (Liet.).

—x—

Žibuntas.

Lietuvio Amerikoj Daina.

Vai, Dievuliau Dievulėliau,
Kaip didžiai apsirikau,
Kad Lietuvą motinėle
Taip toli aš palikau.

Kam reikėjo man keliauti
Į šiuos tolimus kraštus

Ir tėvynę taip apgauti
Darant didelius kaštus.
Kam man buvo neklausyti
Draudžiančių senų tėvų,
Kam rods neapsimastyti,
Kam man svetimų dievų?
Ak, man gaila tos šalelės,
Gaila josios gražumų,
Nenurimstu nė dienele
Tarp žmonių čia svetimų.
Ten gražesnės žalios pievos,
Ten daugiau margų žiedų,
Ten balčiau pražysta jėvos —
Čia to viso nerandu.

Ten balsingoji lakštutė
Kelia žmones iš miegų
Ir galingoji saulutė
Duoda jiems naujų jėgų.
Ten varsuojasi raselė
Nuo saulytės spindulių,
Aromato ten bangelės
Plauko rytą nuo gėlių.

Ten per karštą vasarėlę
Skamba dainos laukuose,
Vėjas šluosto prakaitėlį
Ir ramumas visuose.

Kodel brangios išmanėlės,
Dieve, nedavei tada,
Kai buvau prie motinėle
Namieje po jos globa?

Kam dabar čia dūmus gerti,
Spėką baigti pabrikuos,
Savo prakaitu tuos šerti,
Kurie iš tavęs juokuos...

Vai, Dievuliau, Dievulėliau,
Kaip didžiai apsirikau,
Kad Lietuvą motinėle
Už marelių palikau!

KLUMPAKOJĮ ŠOKANT.

Kaip mums linksma ir smagu,
Visiems šokti pamažu,
Oi, mergele, nu-nu-nu,
Tave barti ketinu.
Kam mums bartis, bylinėtis,
Imkim kartu sukinėtis.
Vakarą praleisim šitą,
Gal sulauksime ir kitą,
Tuomet užsim su visais,
Kiek tik spėkos mūsų leis.
Dabar reik sudiev sakyti,
Apie poilsį manyti.

F. Šimonis.

F. Šimonis.

KAUNO PILIS.

Nuliūdus, paniūrus ji stovi liūdnai,
Ginkluotos sargybos apleista senai,
Ir liūdnai bemašto sau viena.
Tik retkarčiais varnos ant josios pečių
Sukranksi, ieškodamos puotos svečių,
Tik vėjas belaužo jos sienas.

—o—

Nemato ji toli, kiek matė kadai:
Jos galvą jau amžiai sudaužė senai
Ir vis dar daužyt nepaliovė.
Ir krinta nuo laiko sunkusis akmuo,
O jį gi užželdina žalias želmuo
Miegoti, užmiršus senovę.

—o—

O, pilie senoji, darbe karžygių!
Statyta nuo puolio plėšikų piktų
Beskriaudžiančių mūsų tėvynę.
Tu rodai del mūsų tuos amžius senus,
Kad' gynei savyje tėvynės sūnus,
O tu jau... jau virsti į plynę...

—o—

Kiek kartų man stoja akyse pilis,
Ne viena ir liūdna ateina mintis,
Daugybę vaizdų man pastato:
Slankioja kryžiuočiai Vilijos krantais,
Lietuviai juos guldo aštriaisiais kardais...
Šiandien jie pilies jau nemato...

Kaunas, 1922. X. 7.

—o—

F. Šimonis.

UOŠVĖ IR MARTI.

Liūdna yr' gėlelei
Šaltyje palikti,
Taip marti del uošvės
Negali įtikti.

“Kelkis jau martele”, —

Uošvė rūščiai tarė,

“Pamelžk savo karves,

Kurias tau atvarė”.

“Karvių neturėjau,
Manau, tai žinojai,
Kam gi savo sūnų
Tuomet siuntinėjai”.

“Ar gi aš jį siunčiau!

Tu jį suvedžiojai,

Tu pas mano sūnų

Vakarais vaikščiojai”.

“Dar, tur būt, ir gamta
To neišgalvojo,

Kas pas mamos sūnų
Vakarais vaikščiojo”.

“Nutilk, plika poni!

Į namus varysiu,

Arba su kačerga

Dantis suskaitysiu”!

“Oi, mama mamyte,

Aš jūsų nes'droviu,

Aš prie mamos sūnaus,

Kaip už mūro stoviu”.

Kaunas, 1922. XI. 7.

—o—

Vynuogių Keke.

(Siužetas skolintas).

Gražus ir tylus vasaros rytas. Saulė, pakilusi virš miško vainiko, apšvietė gamtą savo spinduliais, kurių šviesa nudažė tūkstančius, ant medžių ir žolių kabančių, lašelių, numargino juos įvairiomis varšomis ir linksmai žaidė skaisčiuose gamtos papuošaluose.

Dalis auksinių spindulių nukrito tarp seno vienuolyno mūrų, apšvietė nuo laiko pajuodusias sienas, o varšoms sukėlė dar didesnę upą traukti savo paprastą dainą augštuose mūrų stoguose. Keletas linksmų spindulių pažvelgė į vienuolyno kambario langą ir pro jį prasiskverbė nušvietė mažą stalelį ir ant jo pastatytą Dievo Kančios paveikslą. Vienuoliai, senai jau sukilę ir pagarbinę Dievą, pasitiko užtekančią aušrą. Šiandieną jie buvo nuliūde, jų veiduose matėsi vidujinis skausmas ir kai kada buvo girdimas gilus atsiūšėjimas.

Jie sužinojo savo perdėtinį sunkiai susirgusį. Ligonis nors nenudavė esąs silpnas, bet iš jo numarinto veido bruožų galima buvo įspėti jį esant sunkioje padėtyje. Ryto metą, vos iš lovos atsikėlęs, sėdėdamas pagarbino Viešpatį Dievą, bet skausmo slėgiamas, vienam broliukui patarnaujant, vėl atsigulė. Atneštus pusryčius atidėjo pietums.

Kažin kas tyliai pabeldė į ligonio kambario duris.

— Meldžiu, — tarė ligonis silpnu balsu ir įnksmiomis akimis pažiūrėjo į svetį.

Buvo tai brolis Martynas. Prisiartinęs prie ligonio lovos, meiliai pasveikino tėvą ir, išėmęs iš krepšelio vynuogių kekę, padėjo ant stalo.

— Testiprina jus Viešpats, — tarė brolis Martynas. — Atnešiau jums, tėve, šį paprastą valgį. Valgykite jį ir stiprinkitės, kad rytą galėtumėm jus sveiką matyti.

— Dėkui, sūnau, už dovanas. Palaukęs valgyčiau. Ar jūs pasveikote?

ADV. B. MASTAUSKAS.

buvęs Lietuvos atstovybės Washingtonė juris-konsultas (patarėjas), buvęs Amerikos lietuvių pasiuntinys prie Lietuvos delegacijos taikos konferencijoj Paryžiu, įžymus lietuvių katalikų darbuotojas, Vyčių organizacijos narys ir rėmėjas.

Dabar adv. B. Mastauskas apsigyvena Chicagoj ir čia užsiiminės advokato praktika.

— Esu stipresnis..., — trumpai atsakė brolis Martynas ir atsisveikinęs išėjo.

Jis nenorėjo su ligoniu įsileisti į gilesnę kalbą, nenorėdamas pasisakyti, kur gavo vynuogių kekę. Jis tik nudavė esąs sveikas, bet jo sveikata buvo blogesnėje padėtyje, kaip tėvo. Jau savaitė praėjo, kaip brolis Martynas serža, vos galėdamas iš lovos atsikelti. Vynuogių kekę jam dovanojo jo pažįstamas, kaime gyvenantis, ūkininkas. Norėjo jis ją suvalgyti, bet, atsiminęs sergantį tėvą, tarė savo širdyje: “Nešiu šį valgį savo tėvui”, ir dar pridėjo Kristaus žodžius: “Iš-tikrųjų, sakau jums, kiek kartų tai nepadarėte vienam iš šitų mažiausių, nė man nepadarėte”*) Atsikėlė, apsilvilkė ir išėjo dovana nešinas.

Saulė buvo pietuose, kada atsikėlė tėvas, norėdamas valgyti vaisius. Vieną uogą suvalgęs, daugiau jau skanumynų ragauti nenorėjo.

*) Mat. XXV, 41—45.

— Petrai, — tarė tėvas patarnaujančiam broliui, — šitas vynuoges sau pasilik.

Petras, giliai nusizėminęs tėvo žodžiams, pasiėmė kekę ir, padėkojęs tėvui už dovanas, išėjo vienuolyno priebutin.

Saulė nusileido. Tamsu, slėpinga vasaros naktis apsiūtė gamtą savo plačiais sparnais. Brolis Petras dovana nešinas ėjo tamsiu vienuolyno priebučiu. Tyliai pabeldęs į brolio Euzebijaus kambario duris, pas jį įėjo ir, kekę jam dovanojęs, skubiai išėjo. Ką gi paskutinysis daro su gauta dovana? Jis ją nunėša savo kaimynui.

Keliavo kekę iš vieno kambario į kitą. Galų gale gardumynas buvo atneštas broliui Martynui. Jis, vynuoges pamatęs, nustebo. Aiškumo dėlei nuėjo jis pas tėvą ir, rodydamas kekę, tarė:

— Tėve, ar ne šituos vaisius atnešiau tau dovanų? Man juos atnešė brolis Pranciškus. Pasakyk, tėve, kaip tat galėjo įvykti?

— Šitą dovaną man dovanojai, mano mieliausias, — tarė tėvas linksmu veidu, ir jo akyse pasirodė nežemiška linksmybė. — Man dabar aišku: ji apsilankė pas visus to vienuolyno brolius ir atiteko į tavo rankas. Jūsų artimo meilė skaistesnė, kaip saulė... Ji žibės amžinai. O, kad jūs visuomet ją tokią išlaikytumėte!

F. Šimonis.

1924. II. 26.

ir jis atsidurtų baisioje bedugnėje, persiskirdamas su šiuo pasauliu. Jo gyvybė buvo mano rankose. Jį pažadinęs atitraukiau nuo bedugnės.

— Sūnau, žiedas yra tavo! Nežiūrėdamas savo įtūzimo, padarei savo priešui gera ir išgelbėjai jo gyvybę... Tavo darbas geriausias... Teprasiplatina pasaulyje tavo vienminčių... Ištikro, malonus būtų žmonių gyvenimas.

F. Šimonis.

Žilionai, 1924. II. 13.

Tavo Darbas Geriausias.

(Siužetas skolintas).

Vienas senas tėvas, jausdamas artimą mirtį, išdalino trims savo sūnams savo lobį ir, pasišaukęs juos prie savęs, tarė:

— Mano mieliausieji veikeliai! Savo prakaitu uždirbtą ir sutaupytą turtą jums išdalinau. Naudokitės juo išmintingai, neaikvokite nereikalingiems smagumams atmindami, kad Viešpats Dievas, per mano rankas, suteikė jums tas žemės gėrybes. Turiu dar vieną brangų žiedą, kurį apturėjau nuo savo motutės, ir jį labai branginu. Jį padalinti jums negaliu. Tam iš jūsų jis atiteks, kas geriausią darbą atliks.

— Tėve, — tarė vyresnysis sūnus, — leisk mums išeiti pasaulin gerą darbą atlikti ir tau sugrįžus pasigirti.

Senas tėvas sutiko. Sūnūs išsirengė kelionėn ir išėjo kiekvienas priešingon pusėn. Sutartam laikui atėjus, sūnūs sugrįžo į tėvo namus.

— Pasakykite man sūnūs, ką gero padarėte? — tarė tėvas, ant stalo padėjęs brangų deimantą.

— Tėve, — tarė vyresnysis sūnus, — savo kelionėje užtikau turtingą žmogų, kuris mane pasikvietė pas save. Jis mane pamylėjo ir dovanuoja man labai didelį turtą. Jausdamas nėsąs gėrybių vertas, gražinau jas atgal.

— Vaike, gerai padarei nepriimdamas neužpelnytą dovaną, bet tavo darbas nėra garbės vertas. Jei tą darbą padarytų kitas, pats tamsiai apie jį manytumei.

— Kartą eidamas ežero krantu, — tarė jaunesnysis sūnus, — pamačiau skęstantį vaiką. Nebijodamas pavojaus savo gyvybei, šokau į vandens gilumą, ištraukiau vaiką ir atgaivinęs atidaviau tėvams.

— Padarei tai, kas kiekvieno žmogaus yra priederme ir ko reikalauja žmogaus prigimtis. Tavo darbas geras, bet ne geriausias.

— Eidamas kalno šlaitu, — tarė jauniausias sūnus, — pamačiau savo priešininką, miegantį ant bedugnės krašto. Užtektų jam pasijudinti

Antanas "Pat" Grenis

SONGS TO A LITTLE SISTER.

I

No softer music falls
No sweeter voice more sweetly calls.
To hear your wondrous voice,
My heart in silence doth rejoice.

II

Perhaps it is your tender tone
That cheers me here when alone
Perhaps it is your heavenly face
Sight of your youth or your grace.

A. P. Grenis.

MOTHER'S SONG FOR HER DAUGHTER.

I

O! Beautiful and wondrous girl
Eyes so glad and a brow of pearl
With steps as light as the evening air
With ever golden tresses, beautiful and fair.

II

Happy am I at the thought of thee
And again happiness lives in me.
I feel the glow upon my burning cheek
And in silence I long to hear thee speak.

III

I sit again with thee in our happy room
Where joy complete doth only bloom
I gaze again into thy gentle eyes
And listen softly to thy low replies.

IV

Memories of yesterday brightly stream
And again I in silence muse and dream
Beautiful are the stars upon the Milky Way
But your smile and tone are dearer than they.

V

As evening shadows swiftly come and part
But my thoughts are of thee jewel of my heart
Thy image in my heart I shall ever retain,
I dream and know my dreams are not in vain.

VI

Go—Oh! go my poor and trembling song
And stay—oh stay in her heart so long.
Go—Oh! go little song of mine
Tell her, for her alone my heart doth pine.

—x—

Anthony Grenis.

AT EVENING.

(Dedicated to the most Wonderful Person in the World.)

I

When the sun sets in the golden West,
My yearning heart is restless within my breast
I think of those whom I loved were near;
My heart doth sigh—tho' none may hear.

II

One by one the twinkling stars begin to peep
I sigh and sigh in vain and cannot sleep,
I wonder if my friends knew how much they
meant
The many hours they brought of joyous everlasting
content.

III

T'is sweet to think of friends that once were dear
Causing a heaving sigh — a glittering tear,
Some were false—but they were few,
The fickle and the vain were out-balanced by
the true.

IV

There's one whom once I did in silence claim
And still within the heart yet remains the flame
The earth was sad before she came
And she's come and the earth no longer remains
the same.

A. "P." Grenis

FRAGMENTS

"Love" poets say, "is not hereafter"
So let us smile and be full of laughter
Joyous while Life ebbs away the faster
Yearning seems to beckon with its delusive
gleam

I sigh, for my lonely life is just a dream
I dream when the day is gay and bright
And dream more than he who dreams by
night.

COLLEGE BOYS.

SENIOR SOCIETY CUSTOMS.

Election to upperclass honorary societies, an honor ranked with winning letters in athletics or being chosen to high student offices, has led to many picturesque customs. Yale's Tap Day, the first of the colorful public election days, was marked by the customs which required senior members of the three societies, Skull and Bones, Wolf's Head and Scroll and Keys, to march solemnly through a campus thronged on a certain spring day with students tense with expectation, then to tap chosen juniors on the shoulder one by one as their notification of election.

The University of Nebraska custom is similar. There the senior Innocents, thirteen of them, clothed in scarlet caps and gowns, appear on the campus and tap thirteen juniors who have been selected for the honor. Ma-Wan-Da senior society of Illinois announces election of new men by inscribing the names on a shield which appears fastened to the biggest tree on the campus on a set spring morning.

Williams seniors, members of Gargoyle, elect their junior members by clapping them on the knees as the juniors sit on Senior Fence, a spot sacred to seniors except for this occasion. The entire junior class perches on the fence in the late afternoon on Memorial Day, when the annual Williams-Amherst baseball game is over and thousands of visitors are gathered on the velvety green Lab Campus to watch the ceremony. Then the Gargoyles, gowned in black, march slowly out of Jesup Hall, and after forming a big circle in the middle of the campus walk one by one past the line of expectant juniors, passing to tap the honored men.

Dartmouth also has a senior fence, but its tradition is of a different nature. On Wet-Down Day every year the seniors seat themselves on the top rail of the fence and the other three classes gather short distance away. Then all remove their belts, and the junior class in single file sprints past the line of seniors while the seniors swing their belts at junior backs. Next sophomores run the gauntlet of the two classes, and finally the freshmen must run past all three lines of swinging, stinging leather.

S. V. Žibas.

Pastabos.

—x—

VYČIŲ VAJUS PRATĖSIAMAS.

— Liet. Vyčių Centro Valdyba, atsižūrėdama į kuopų ir apskričių prašymus pratęsti Vyčių Vajaus laiką, šiuo skelbia, kad Vajus pratęsiamas iki gegužės 31 dienos.

Kuopos kviečiamos į darbą!

VYČIŲ CENTRO VALDYBA.

— Matas Zujus, "Vyčio" Red., del Velykų švenčių prakalbų maršrutą pertraukė. Po švenčių maršrutą atnaujins po Čicagą ir apylinkines kolonijas.

— Chicagos Vyčiams prisiminus apie sporto rungtynes per būsimą Vyčių XII-ji Kongresą Homestead, Pa., Clevelando Vyčiai ir gi atsiliepė. Jie Chicagiečių mestą pirštine pakėlė ir iššaukiamai tyčiojas, kad Chicagiečiams kailį išpilsią.

Kas laimės ir kaip ten bus, tai dar nežinia, bet triukšmo per Vyčių Kongresą tai tikrai bus.

— Chicagiečiai išanksto spėlioja, kad į būsimą Vyčių Kongresą nusiųs mažiausia 25 atstovus, o clevelandiečiai — 18-ka, o jei chicagiečiai stos į rungtynes, tada clevelandiečiai sako į Homestead'ą atvažiuos apie 30 asmenų.

Tokios ambicijos, kaip Vyčių 25-je kuopoje (Cleveland'e) negirdėt ir nematyt nei vienoj kitoj kuopoj.

— Niagara Falls Vyčių 92-ji kuopa, nors negausi nariais, bet veikli. Iki šiol buvo apsnūdus, bet kai atkiuto, gražiai darbuojas ir maloniai pajvairina vietos lietuvių gyvenimą savo vakarais ir vaidinimais. Kuopoj priklauso keletas gabių studentų ir moksleivių.

— Rochester'io 93-ji kuopa gražiai gyvuoja. Jaunimo siela ir žadintojas yra vietos klebonas, dūšia ir kūnu pasišventęs tėvynainis, kun. J. Kasakaitis. Kuopos ambicija siekia visą prakilnesnį jaunimą sutraukti prie Vyčių ir padaryt jį naudingą tautai ir bažnyčiai.

— Amsterdam'o Vyčių 100-ji kuopa šiais laikais daugiausia dirba meno srity. Kone kiekvienas narys, tai — vaidila. Nuo ryto iki vakaro, darbe ir namuose, roles mokosi ir mokosi. Delto skundžiasi, kad netur laiko kitais reikalais rūpintis. Vakarus rengia ir vaidinimus stato tautos, bažnyčios ir savo reikalams. Tuo būdu kuopa iš savo izdo gal apmokėti žymią dalį narių mokesčių Centru, tai nariai nesiskundžia, kad

mokesčiai perdideli. Vietos klebonas kun. J. Židanavičius ir naujasis vargonininkas A. Visminas yra ne vien vietinės kuopos, bet ir visos organizacijos darbuotojais ir rėmėjais.

— Athol'io Vyčių 10-ji kuopa kruta. Užsidiarius kai kuriems pramonės darbams, daugelis lietuvių liko be užsiėmimo ir išvažiavo į kitus miestus. Del tos priežasties nukentėjo ir Vyčiai. Čia augęs jaunimas prie idėjinių organizacijų sunku pritraukti ir palaikyti. Vietos klebonas kun. A. Petraitis padeda jaunimui patarimais ir paskatinimais.

— Schenectady, N. Y. Vyčių 108-ji kuopa daugiausia susideda iš čia augusio jaunimo. Kadangi kolonija iki šiol buvo labai apleista — tikėjimo ir tautos žvilgsniais, — tai vietos lietuviai žymiai nutauto ir subedievėjo. Vyčių būrelis gan gausus ir čia susispietus jaunuomenė stengiasi išmokti tėvų kalbos, atsigriebti tautos dvasioje. Vadovauja vietos klebonas kun. Biskas (Bičkauskas), neseniai atvykęs iš Lietuvos.

— Boston'o 17-ji kuopa kasmet pergyvena ypatingus momentus, kurie kuopą iškelia, arba nusilpnina. Kuopa buvo pritraukusi gan gausų būrelį čia augusio jaunimo, kurs patriukšmavęs, pridaręs nemalonumų išnyko, kai dūmas. Liko vėl tik tie, kurie organizacijos idealus ir discipliną supranta ir brangina. Iš to pasimokino 17-ji kuopa ir gera pamoka kitoms, kad įrašant į narių skaičių reik žiūrėt, kad neprisiveltų jovalynės. Kaip iš čia augusių, taip ir iš atkeliavusių yra padoraus jaunimo ir jovalynės. Tai labai reik atskirti. Atkartotinai sakom: geriau kad ir mažiau, negu jovalynė.

17-ji kuopa parapijai priklausančiam name tur savo salę ir kambarius. Ji tuo žvilgsniu laimingesnė už daugelį kitų kuopų. Vietos klebono kun. K. Urbanavičiaus asmeny Vyčiai tur didelį prietelį ir rėmėją.

— Detroit'o 79-ta ir 102-ji kuopos gausios nariais ir darbais. Priklauso apščiai ir čia augusio jaunimo, ypač 79-je kp. Kone visa kp. valdyba čia augusio jaunimo rankose. Nežiūrint, kad lietuvių gyvenimas yra gerokai sustingęs, tautinis ūpas nuslūgęs, Vyčiai, po senovei, čia yra viso lietuvių judėjimo pulsas. Prie Vyčių XII-jo Kongreso Detroitiečiai rengiasi entuziastingai ir su revoliucionieriška dvasia išversti, išgraužti iš organizacijos visa, kas tik jai kenkia ir kliudo. Vietos klebonas kun. J. F. Boreišis (organizacijos dvasios vadas) ir kun. J. Čizauskas tikri Vyčių darbuotojai ir prieteliai.

— Cleveland'o Vyčių 25-ji kuopa viena di-

džiausių ir veikliausių kuopų. Inteligentinių pajėgų, rodos, nedaugiausia, bet tie patys nariai, darbo žmonės, tur neišsemiamos energijos ir pasišventimo dirbti. Menui ir sportui reikšti pajėgų ganėtinai. Tur chorą, dramos ir sporto skyrius. Kuopos ambicija per XII-jį Vyčių Kongresą Homestead'e suplikt chicagiečius sportininkus. Chicagiečių rimtą iššaukimą į rungtynes pasiruošę priimt. Sportininkai taisosi uniformas, kurios bus padailintos tautinėm spalvomis ir organizacijos vardo inicialais. Clevelandiečių tarpe gyvuoja graži vienybė, sutarimas ir užsidegimas dirbti. Tai pavyzdys kitoms kuopoms.

Vietos klebonas kun. V. G. Vilkutaitis, kun. L. Vaicekuskas ir vargonininkas-muzikas J. Čižauskas padeda Vyčiams, kiek tik tur galimybės ir laikas leidžia.

— Iš kitų kuopų teks vėliau pranešti.

—x—

DVASIOS VADO ŽODIS.

Kiekvienas metų sezonas turi savo darbą.

Štai ką tik pavasario saulutė pradėjo meiliau šypsotis, jau ne tik gamta, bet ir žmonės ima krutėti, dairytis apie lauko darbus, o jaunimas apie pavasarinčius ir vasarinius žaislus. Nuo kitų ir mūsų L. Vyčiai neatsilieka. Chicagos Apskričio ir kuopų susirinkimuose mūsų gražus jaunimas planuoja visokius išvažiavimus bei baseball partijas. Ir labai gerai daro. Juk mūsų jaunimas į L. Vyčių organizaciją susispietė kad veikti: savo laike žaisti, savo laike Bažnyčios bei tautos darbą dirbti.

Mūsų L. Vyčių organizacija yra grynai lietuviška, katalikiška. Aš turiu garbės būti bent žymios dalies tos organizacijos, t. y. Chicagos Apskričio, dvasios vadu. Taigi, besidžiaugdamaš tos organizacijos gražiais darbais, primenu, kad kartais vienas ar kitas narys-ė, bedirbdami kitus, kad ir prakilnius darbus, nepamirštų savo sielos reikalų. Prisiartina Šv. Velykos, mūsų katalikų didžiausia metinė šventė. Taigi, laukdami tos šventės, atlikime visi savo katalikišką pareigą, t. y. velykinę. Tikiu, kad visi Vyčiai-ės be išimties, prieš Velykas tai padarys ir švęs Velykas pilnu sielos ir kūno džiaugsmu.

Linkiu visiems L. Vyčių nariams ir narėms linksmų šventų Velykų!

Kun. M. L. Krušas,

Vyčių Chicagos Apskr. dvasios vadas.

LIETUVOS VYČIŲ EKSKURSIJA JAU ČIA PAT!

Norintieji dalyvauti L. Vyčių ekskursijoje į Lietuvą, be abejo, įdomavo sužinoti ekskursijos ruošimo stovį.

Taigi, ekskursija įvyks birželio 4 d., 1924 m. "Cunard and Anchor Linijos laivu "Berengaria". Laivas "Berengaria" yra vienas didžiausių laivų: ilgumas 919 pėdų, įtalpa 52,226 tonų. Toku laivu bus patogų važiuoti. Kaip minėta, laivas išplauks iš New York'o birželio 4-tą d. į Southampton, kurį pasieks į šešias dienas ir pusę; iš Southampton iki Hamburg apie dieną ir pusę kitu laivu; iš Hamburg specialiu "Pullman" traukiniu per Berlyną į Klaipėdą. Visa kelionė iš New York'o iki Klaipėdai 2-ra klase su "war tax" kainuos \$157.50.

Ekskursantai atgal sugrįš United American Linijos laivu "Reliance", kuris išplauks iš Hamburg į New York'ą rugpiūčio-Aug. 5-tą d.

Tad gi, norintiems važiuoti, jau laikas pradėt rengtis. Smulkesni pranešimai seks vėliau.

Ekskursijos kelionė į ir iš Lietuvos rūpinasi p. Kastantas Vaišnoras iš Frankling Savings & Trust Co., Pittsburgh, Pa.

Visais reikalais kreipkitės į Ekskursijos Komisiją šiuo adresu:

Jonas J. Grėbliūnas,

144 East Fourth Ave.,

Homestead, Pa.

SAUGOKIME SVEIKATĄ.

Neužtenka noro būt sveiku, bet reikia žinot, kaip būt sveiku.

Pirmiausia reik turēt omeny, kad sveikata tai yra kas nors gero ir naudingo, nes turėjimas jos reiškia stiprumą, malonumą, linksmumą ir laimę.

Toliau, jei esi sveikas ir stiprus, nusistatyk sveikatos papročius, kurie pagelbės palaikyti tą brangų gamtos turtą. Jei nesi sveikas ir stiprus, atmink, kad prisilaikant gerų papročių gali sveiku ir stipriu pastot.

Gyvenimas yra lenktynės. Mes turim būt atletais, besirengiančiais prie lenktynių. Ar mes laimėsime, ar pralaimėsime — priklausys nuo mūsų išlaikymo nusistatyme.

J. J. Atletas.

Iš Lietuvos.

Lietuvos prekyba 1923 metais. Viso užsieniuosna buvo išvežta 307,0 tūkst. tonų, įvežta 248 tūkst. tonų.

Pašalpa ūkininkams. Ministerių kabinetas nutarė teikti pašalpos nukentėjusiems nuo lietaus ūkininkams, aprūpinant juos grūdais paskolos pavidale.

Lietuvos Bankas perka sandėlius. L. B. pirko Kybartuose didelius sandėlius, kurie bus naudojami eksportuojamiems javams.

Daržovių sėklos. Greitu laiku gauna Ūkininkų Sąjunga iš Švedijos didelę partiją daržovių sėklų.

Gydytojų skaičius. Sausio 1 d. Lietuvoje buvo 442 gydytojai, kurių 215 lietuvių, 179 žydai, 19 lenkų, 13 vokiečių, 13 rusų, 2 ukrainiečiai ir 1 gudas. Iš jų 428 Lietuvos piliečiai, o likusieji kitašaliai.

Feldšerių skaičius siekė 302 ir Gailestingų seselių 110.

Matininkų skaičius. Žemės tvarkymo ir Matavimo departamento žinioje dirba 191 matininkas ir 10 hidrotechnikų. Tautybėmis jie šiaip skirstosi: 158 lietuviai, 3 latviai, 5 vokiečiai, 2 gudas, 16 rusų, 5 žydai ir 2 lenkai. Iš pažymėto skaičiaus 199 Lietuvos piliečiai, o likusieji 2 kitašaliai.

Degtukų fabrikai. Šiais metais veikia fabrikai Etna, Balkan, Tilka, Kaune ir Uran Jonavoje. Akcizės nuo degtukų gauta 1923 metais 299,758 lit.

Statyba. Technikos Inspekcijos (buv. Lietuvos Atstatymo Komis.) 1923 m. Lietuvoje (nepriklausom.) pastatyta 12 maldyklų, 155 įtvantai pramonei, 85 viešojo naudojimo trobėsiai miestuose ir miesteliuose, o kaimuose apytikriai apie 3736 gyvenamus ir apie 4677 negyvenamus trobėsius ir 4722 tiltai.

Steigs Kriminalogijos muziejų. Yra žinių, kad greitai laiku Kaune prie Kriminalės Policijos Valdybos bus įsteigtas paminėtas muzėjus.

Atidarys vaikams ligoninę. Sveikatos Departamentas šiemet atidarys Kaune vaikams gydyti ligoninę. Namai ligoninei jau remontuojami.

Dantų gydytojų skaičius pereinamais metais siekė 173 ir dantistų 60. Iš bendro skaičiaus 51 lietuvis, 178 žydai, 1 lenkas ir 3 nežinomų tautybių.

Žemaičių Kalvarija (Telšių apskr.). Čia nuo 1920 metų gyvuoja L. K. J. S-gos "Pavasario" kuopa. Pirmomis gyvavimo dienomis gyvavo neblogai, bet laikui bėgant pradėjo snūsti ir, rodos, jau visai buvo užsnūdusi. Bet atsilankius iš Telšių moksleiviams P. Sūdžiui (dabar studentas), kuris kelis kartus, kiek galėdamas, budino jaunimą iš miego ir ragino spiestis į pavasarininkų organizaciją. Kelis kartus aplankius kuopą, buvo beatsibundanti, bet nesant vietoje inteligentų ar šiaip veiklių narių, vėl užsnūdavo. Pernai metų atostogų laiku du moksleiviai, J. Kidykas (Skuodo gim.) ir Iz. Valančius (Telšių gim.) šiek tiek pavasarininkus sutvarkė. Kuomet pavasarininkai pradėjo šiek tiek veikti, į jų susirinkimus pradėjo lankytis žydberniai (socialistai) ir trukdyti pavasarininkams susirinkimus, bet pavasarininkai rankų nenuleido, stoji prieš žydbernius ir kovą. Pavasarininkai liko nugalėtojais. Į susirinkimus žydberniai daugiaus nebeateina. Pavasarininkai buvo pasiryžę įsigyti vėliavą, bet būdami iš visų pusių apsupti socialistų armijos, kuri deda didžiausias pastangas, kad užkirtus pavasarininkams kelią ir kad pavasarininkus visiškai sunaikintų. Jau nebetoli Didžioji Kalvarija (Liepos 1—12 d. esti atlydai), kuomet įvyks II-ji Žemaitijos Pavasarinin-

kų Konferencija, o mes pavasarininkai neturim dar nei vieno cento vėliavai įsigyti. Tad, brangūs broliai Vyčiai, padėkite mums įsigyti vėliavą. Vėliava kainuoja nuo 200 litų iki 300 litų (nuo 20 — 30 dolerių). Ištieskite mums brolišką ranką — prisiųskite mums įsigijimui vėliavos pinigų, o mes būsim jums dėkingi. Pinigus prisiųskite šiuo adresu: kun. klebonas P. Pukys, Žem. Kalvarijos "Pavasario" kuopai, Sedos paštas, Telšių apskr. Lithuania.

Nuoširdžiai ačiū už prisiųstuosius laikraščius. Iš kalno sakau ačiū aukotojams.

Taip pat prisiųskite savo adresus, kad žinotumėm, kam pasiųst padėką.

Kuopos sekretorius,

Izidorius Valančius.

Antanas Buknis ir Bronė Buknienė-Kungiuūtė,

nariai L. Vyčių 25 kp. (Cleveland, Ohio), neseniai įstoję moterystės luoman (šv. Tamošiaus bažnyčioje, Cool Center, Pa.). A. Buknis yra darbuotojas Vyčių tarpe ir visoje katalikų visuomenėje. Be to, jis įžymus koristas (basso), scenos mėgėjas ir pereiną metų sėkmingai ėjo kp. fin. rašt. pareigas, o šiais metais eina fin. rašt. pagelbininko pareigas. B. Buknienė-Kungiuūtė, nors ji pirmiausia ir nepriklausė prie Vyčių, (nes Cool Center nebuvo Vyčių kp.), bet persikėlus į Cleveland'ą, prisirašė prie Vyčių 25 kp. ir kartu darbuojasi su visais kp. nariais. Linkime gerb. Bukniams šviesiausių dienų gyvenime!

J. V. Sadauskas.

Kas Jaunimo Veikiama.

CLEVELAND, OHIO. — Pralkalbos. Kovo 23 d. šv. Jurgio parap. svet. L. Vyčių 25 kp. įrengė prakalbas. Kalbėjo Matas Zujus, "Vyčio" redaktorius. Žmonių buvo neperdaugiausiai. Priežastis tame, kad buvo nepatogus laikas — tuojau po sumai, kada žmonės eina pietų valgyti. Bet visvien atėjo arti pora šimtų ir visi buvo kalbėtojo kalba patenkinti. Kalbėtojas daug kalbėjo iš Lietuvos gyvenimo, taip pat ir apie Vyčių organizaciją. Ragino jaunimą priklausyti prie Vyčių organizacijos, kuri dabar bus ir pašalpinė. Kalba visiems patiko.

Kada publika išsiskirstė, tai vietinės Vyčių kp. nariai dar laikė extra susirinkimėlį, kuriame Matas Zujus daug ko pranešė apie redakcijos nusistatymą, kad būtų išleistas regulieriai organas "Vytis" ir šio Vyčių Vajaus pasekmes; jis kvietė, kad kiekvienas narys ir narė mažiausiai turi prirašyti nors po vieną naują narį prie savo kp. Visus pranešimus Mato Zujaus nariai priėmė su pasitenkinimu.

Matas Zujus viešėjo Cleveland'e dvi dieni; jis stengėsi kodaugiausiai susipažinti su visais kp. veikėjais, o ypač su valdybos nariais. Kp. raštininkė, p-lė A. Baltrušaitė, negalėjo atsilankyti į prakalbas, nes sirgo. Ji buvo aplankyta jos namuose.

Prakalbų vedėju buvo J. Kuzas, kp. pirmininkas.

Vakarai. "Akloji Mergelė" arba "Liurdo Stebuklas", drama 4 veiksmuose bus statoma gegužės 4 d. arba antrą nedėdienį po Velykų. Šiame vakare dalyvauja tik vienos merginos. Žymiausias rolės šiame veikalė yra: Bernadetės ir Rozės. Bernadetės rolę vaidins p-lė A. Baltrušaitė, Rozės rolę — p-lė U. Damidaitė. Ištikrųjų, šis veikalas nevienam sugriaudys širdį, nes šiame veikalė daug glūdi gražių minčių ir jausmų.

Antras veikalas paimtas rudeniu "Kęstutis", kurį mokys įžymus režisierius — Mykolas Ruseckas. Kad šis veikalas būtų gerai atliktas, tai prie jo pradėta iš anksto rengtis. Šiame veikalė išrinkti įžymiausi vaidilos.

Sportas. Teko pastebėti "Vytyje", kad chicagiečiai Vyčiai, baseolininkai, mano kviesti Clevelando Vyčių baseolininkus į Homestead'ą, Pa. per Vyčių 12-ą Seimą į rungtynes. Tas labai gerai, broliai, kad norite su clevelandiečiais persiimti — jie neatsisako nuo to, bet prižada, kad chicagiečiams kailį išlups, nes šiais metais mūsų "tymas" eis groti į klasę "A".

Manadžeris, Jurgis Venslovas, pareiškia: šiais metais "tymas" būsiąs pirmos klasės; visi baseolininkai pilni ambicijos ir tik laukia atšilant, kad pradėti praktikas; kad geriau prisirengus savo būsimus aponentus chicagiečius, "pasveikinti", kaip pereitą rudenį detroitiečius "pasveikino". Ar t* nebus taip ir chicagiečiams. Palauksime, pamatysime.

Šiais metais baseolininkams bus įsteigtos naujos uniformos. Visi nariai ir narės darbuojasi pardavinėdami tikietilius, nes yra leidžiama J. Brazio paaukota matrija del švarko, o tas pelnas eis del naujų uniformų.

Sporto Mėgėjas.

CHICAGO, ILL. — "Nekaltas Avinėlis". Linksmai teko praleisti vakarą nuvažiavus į Dievo Apyveizdos rapijos koloniją. Kovo 23 d., 1924 m., Lietuvos Vyčių 4-ta kuopa statė scenoje keturių veiksmų komedią — "Nekaltas Avinėlis". Vaidinime dalyvavo: J. Balsis, M. Balsienė, St. Šimulis, Ad. Šmitaitė, M. Zizas, Pr. Lapinskaitė, Kaz. Gervilis, A. Petrulis ir Br. Stulgaitė.

Ğaila, kad kitose kolonijose tą pačią dieną buvo statomi vekalai, taip kad ne visi norintieji galėjo pamatyti tos komedijos.

Visi vaidilos savo roles atliko gerai.

P-nas J. Balsis vaidino senio Vanago rolę. Nors rolėj buvo vedęs, bet vis dar jam patiko jaunos merginos. Net įsimylėjo į jo sūnaus sužadėtinę. Gale, viskas iš-

sipainiojo ir senis Vanagas pasiliko vienas linksmiausių žmonių. Suvedė į pažintį jo jauną dukrelę, Julytę (M. Balsienė), su bernu Pypliu (A. Petrulis). Sutiko išduoti jo sūnų Albiną (Kaz. Gervilis) apšvedimui su Daubo Maryte (Ad. Smitaitė).

Vanagienė (Pr. Lapinskaitė) rūpestingai saugojo savo vyro vardą, kad nebūtų visuomenės pajuoktas. Ji pavadino jį "Nekaltu Avinėliu".

Tarnas, Jurgis, kurio rolę išpildė St. Šimulis, 4-tos kuopos pirmininkas, prijuokino publiką savo kvailyste. Kur eis, kur neis, vis paikas. Mažai teturėjo kalbėti, bet jo dažnas buvimas scenoje ir jo vaidinimas statė jį pirmaeilų vaidilų tarpan.

Laikė pertraukos p. Bagdonas, įžymus darbuotojas Vyčių tarpe, kalbėjo, nurodydamas svarbą Vyčių organizacijos ir ragino visus prisirašyti.

Vakaro vedėju buvo Vytis Pranas Laurynaitis, 4-tos kuopos vice-pirmininkas, ir svaidininkų žvaigždė.

Teko išgirsti, kad Northsidiečiai ketina kviesti vaidilas atkartotų šį veikalą jų kolonijoje. Proga žmonėms, kurie nematė, pamatyti ir pasigėrėti puikiu Vyčių 4-tos kuopos vaidinimu. Nepraleiskite progos! Visi temykite dieną ir vietą, kas bus paskelbta vėliaus.

Bridgeporto jaunutė Korespondentė.

MONTELLO, MASS. — Vietinė Vyčių 1-ma kuopa neaprašo savo organe "Vyty" savo veikimo. O čia vis tik šis tas veikiama. 1-ma kuopa turi gan darbščią valdybą: pirmininku yra Jonas Banis, šv. Roko par. vargonininkas, kiti valdybos nariai, kaip Ona Kašėtaitė, J. Spranaitis, M. Kubilius, J. Baronas, Šležiūtė, Dukšaitė — vis tai gabūs ir veiklūs nariai. Taip pat prisirašė naujas narys M. M. Kamandulis, kurs daug prisidėjo prie kuopos veikimo.

Kuopa tur teatralį skyrių, kuris nuolat dirba.

Čia yra daug jaunimo, kurs niekur nepriklauso, tik prie kampų riogso, o šiltomis dienomis muses gauda.

Vyčiai stengsis tokį jaunimą pratinti prie organizacijų ir sekimo kilnesnių idealų.

Aš—Vytis.

WESTVILLE, ILL. — Nevienas gal ir pamanė, kad jaunimas čia užmigo. Teisybė, tais baisus įvykis, kurs palietė Vyčių 85 kp. atimdamas iš mūsų tarpo veikiausią narę a. a. Oną Vendelskaitę, sutrukdė daug mūsų veikimui. Bet Dievas žino, kas geriau. Rodos, kad visai kita dvasia viešpatauja ir meilė artimo narių tarpe didesnė.

Šv. Kazimiero dienoj Vyčiai surengė programėlį, kurio pelnas buvo skiriamas Seserų Kaz. koplyčiai.

Balandžio 6 ir 13 dienomis Vytės statys scenoje "Piloto Duktė". Kadangi vien tik mergaitės dalyvauja vaidinime, tad vaikinai pasizadėjo sutaisyti tinkamas scenerijas.

Mažieji Vyčiai irgi darbuojasi. Kovo 19 d. surengė "surprise banquet" pagerbimui choro vado Juozo Kudirkos. Įteikė puikią "Fountain Pen".

Užstojus Vyčių Vajui, kuopon prisirašė: Z. Kindraitė, Z. Maziliauskaitė, Ona Boleikaitė. Tai dar tik pradžia. Pažiūrėsime, kiek narių skaitysime vajui pasibaigus.

Vieversėlis.

SO. BOSTON, MASS. — Pagerbimo vakarienė. Vietinė L. Vyčių 17-ta kuopa nariais negausinga, todėl rengiant įžymesnes pramogas prisieina kviesti talkon ir nenarius. Ir reikia pažymėti, kad prakilnesnioji darbuotojų dalis visuomet Vyčiams mielai pagelbsti. Todėl išreikškimui dėkingumo ir pagarbos tiems savo prieteliams, dainininkams, artistams ir veikėjams, L. Vyčių 17-ta kp. buvo parengusi puikią šeimynišką vakarienę (kovo 16

d. š. m., parapijinė salė). Jiems buvo išsiuntinėta garbės kvietimai. Dalyvavo apie 70 svečių. Visi buvo nepaprastai nustebinti valgių įvairumu ir savotišku jų prirengimo stiliumi, kurs toli pralenkė pirmiau čia rengtų vakarienių. Ūpas visų buvo pakilus. Del gavėnės laiko programos susidėjo vien iš prakalbėlių, kurių buvo daug ir įvairių. Toastmasteriu buvo kp. pirm. Petras Milius. J. Červokas įžanginė kalboj plačiau nušvietė tos vakarienių tikslą. Kalbėjo Pr. Gudas, J. Glineckis, varg. M. Karbauskas, J. Tumasonis, V. T. Savickas, V. Medonis, M. Žukauskaitė, J. Skuduris, V. Grudzinskas, M. Gribaitė, A. Raudeliūnaitė, J. Petrauskas, J. Dylis, V. Marcinkoniūtė, A. Bendoraitis, M. Jakštienė ir kiti. Taipgi kalbėjo ir gerb. mūsų klebonas kun. K. Urbonavičius, savo kalbą linksmiais originaliais juokeliais pajvairindamas. Pirmesnieji, ilgesnėse kalbose, iš skirtingų pusių apibūdino čionykščio jaunimo klausimą, kiti trumpiau reiškė savo simpatijas ir pažadus ateity dar uoliau remti Vyčių darbuotę. Žinoma, retas kuris iškentė nesuteikęs jaunoms šeiminkėms savo komplimentų už tokią vakarienę. Tomis "gaspadinėmis" buvo Vytės Veronika Marcinkoniūtė, Zofija Kiaupaitė, Uršulė Vilkiūtė ir Paulina Mikalauskaitė, kurios, anot svečių, parodė savo didį sumanumą valgių gaminime. Jos visos tik po karo atvykę iš Lietuvos.

Per vakarienę Ambrozus, svetainės prižiūrėtojas, pareiškė, kad jo sūnus, highschoolės mokinys, Kazys, nuo šios dienos lieka Vyčių kuopos nariu. Tai bus jauniausias šios kuopos narys.

Gale, J. Červokas karštai dėkojo svečiams už atsilankymą. Sušukta tris kartus "Valio, sveteliai!" ir atkalbėjus malda, skirstytasi.

Prie tos vakarienės rengimo, be minėtų panelių, kurioms vadovavo V. Marcinkoniūtė, iš vaikinių daug pasidarbavo V. T. Savickas, kaip šeimininkas, J. Červokas, A. Bendoraitis, J. Petrauskas ir P. Milius.

Džiaugiasi pašėlops skyriaus įvedimu. Šios kuopos nariai ir-gi labai džiaugiasi pašėlops skyriaus įvedimu ir didžiama rengiasi į jį stoti, kaip tik bus gautos visos informacijos ir reikalingos blankos.

Taipgi džiaugiasi organo "Vyties" rimtumu ir turinumu. Tas priduoda daugiau ūpo darbuotis.

Kor. Pagelb.

CHICAGO, ILL. — Iš Vyčių 16-tos kp. Bal. 6 d., anksti iš ryto. L. Vyčių 16 kuopos nariai susirinko į Vyčių kambarį, kur mūsų darbščios mergaitės kiekvienam prisegė po gyvų, baltų rožių gėlę. Apie 7:30 val. visi išėjo iš kambario į bažnytkiemį, sustojo į eiles, po du: mergaitės pirma, vaikinai — paskui. Eilė išsitiesė per visą bažnytkiemį, kur vienas galas ėjo jau į bažnyčią, o kitas dar tebuvo pas svetainę. Įeinant į bažnyčią, gerb. vargonininkas, J. Sauris, užgrojo maršą, kol visi susėdo į sėdynes. Tuoj ir prasidėjo šv. Mišios. Per Mišias, einant prie šv. Komunijos, poni Saurienė užgiedojo solo "Ave Maria". Jos jautrus ir skambus balsas nevieno sielą pakėlė prie Aukščiausiojo ir gal nevienam gailią ašarėlę iš akių išspaudė.

Po Mišių mūsų gerb. klebonas, kun. M. L. Krušas pasakė gan įspūdingą pamokslą pritaikindamas gavėnios laikui ir ragino jaunimą stoti prie organizacijų ir tėvelius ragino, kad jie prikalbintų savo vaikus prisirašyti prie organizacijų, kaip tai: prie Vyčių arba prie N. P. Panelės Šv. mergaičių draugijos.

Šį kartą narių dalyvavo gausus būrys, tarp kurių teko pastebėti nemaža moksleivių, lankančių aukštesnes mokyklas, universitetus ir profesionalų — inteligentų.

Po iškilmių nariai susirinko atgal į Vyčių kambarį. Kuopos pirm. P. Gritėnas, valdybos vardu išreiškė padėkos visiems už gausią dalyvavimą iškilinėse ir pranešė, kad ateinantį ketvirtadienį Vyčiams yra skiriama diena aplankyti A. Žemaičio dailės parodą. Visi nariai sutiko ir išreiškė norą parodą aplankyti.

Korespondentas.

SIOUX CITY, IOWA. — Balandžio 4 d., 8:00 val. vak., tuojuos po pamaldų, buvo šv. Cicilijos choro mėnesinis susirinkimas. Susirinkimą atidarė choro pirmininkas, varg. E. Šlapelis. Malda atkalbėjo dv. vad. kun. J. Čėsna. Protokolą perskaitė iš praeito susirinkimo rašt. p-lė V. Biržetaitė. Protokolas buvo priimtas su mažų pataisymų. Po to buvo svarstyta choro reikalai ir rengiamasis vakaras su vaidinimu "Concilium Facultatis".

Apsvarsčius visus reikalus, pirm. p. E. Šlapelis priminė apie organą "Vytį", kurį jau praeitą kartą pasirinko už organą ir pranešė, kad jau laikraštį "Vytį" turi, kuriame yra ir korespondencija iš praeito susirinkimo. Tada rašt. V. Biržetaitė perskaitė korespondenciją, kuri visiems patiko. Perskaičius korespondenciją, p. E. Šlapelis ėnešė sumanymą ir užklausė visų ar sutiktų, kad čia būtų suorganizuota L. Vyčių kuopa. Šį ėnešimą parėmė ir sutiko, tada moksl. J. Zabulionis nusakė svarbą ir naudą iš prigulėjimo prie L. Vyčių. Ir gerb. klebonas pritarė ir davė gerų patarimų. Po to, buvo suorganizuota L. Vyčių kuopa, kurion jau įsirašė dešimts narių, taip pat ir valdyba išrinkta, kurion ėjo sekanti asmenys: pirm. E. Šlapelis, prot. rašt. — p-lė V. Biržetaitė, fin. rašt. — A. Juodelis, išd. — V. Čėsna, koresp. moksl. J. Zabulionis, dv. vad. — kun. J. Čėsna. Po suorganizavimo kuopos visi nutarė pareikalauti iš Centro konstitucijų, blankų del išpildymo prirašant naujus narius ir finansinės knygos.

Gale buvo svarstyta apie spaudos savaitę, kuri jau buvo nutarta praeitame susirinkime 7 d. vasario. Visi vienbalsiai nutarė spaudos savaitę turėti tuojuos po Velykų, nes dabar nelabai patogus laikas, kadangi prieš Velykas visi yra labai užimti visokiais darbais. Susirinkimą uždarė gerb. klebonas malda. Visą užbaigė ėjome linksmi ir namus suorganizavę jauną L. Vyčių kuopą.

Kp. Koresp.

CHICAGO, ILL. — Iš Dievo Apveizdos par. kolonijos. Dešimts metų sukaktuvės.

Sekmadieny, bal. 27 d. L. Vyčių 4-ta kuopa šves 10 metų kuopos gyvavimo sukaktuves. Pakviesti šios kuopos organizatoriai, kaip tai: kun. F. Kemėšis, pp. A. Aleksis ir L. Šimutis ir kiti garbingi šios kuopos pirmutiniai nariai. Bus pagerbti šios kuopos nariai, kurie išbuvę yra šioje kuopoje 10 m. Muzikalis programą bus atlikta vietinių ir iš apylinkių dainininkų.

Bus pakviestos visos šios kolonijos draugijos dalyvauti savo brangaus jaunimo iškilinėse. Vakarienė prasidės 5 val. vak., o 8 val. pasilinksminimas.

Taigi, visi esate kviečiami dalyvauti mūsų 10 metų jubilėjų iškilinėse. Ypač iš apylinkių Vyčių kuopų tikimės daug svečių turėti šioje vakarienėje.

Allegro.

LIETUVOS VYČIŲ N. J. ir N. Y. APSKRIČIO SUVAŽIAVIMAS.

L. V. N.J. ir N.Y. valstijų apskr. 30-tas suvažiavimas buvo vas. 24 dieną 1924 metuose, Hautman salėje, Harrison, N. J.

Apskr. valdybai nepribuvus į laiką, patys delegatai atidarė suvažiavimą ir išrinko laikiną valdybą iš šių narių: pirmin. — J. Vaitkūnas, vice-pirm. — A. Šlapikas, rašt. — K. Paulionis.

Po to sekė delegatų priėmimas ir mandatų peržiūrėjimas. Delegatai buvo iš šių kuopų: Iš 41 kuopos Brooklyn, N. Y.: L. Šimutis ir K. Paulionis; iš 52 kp. Elizabeth, N. J.: A. Karaneckas; iš 110 kp. Maspeth, L. I.: M. Sekevičius, J. Girmius, M. Šlapikutė, A. Laukaitė, A. Adomaitis ir A. Šlapikas.

Paskui buvo išrinkta ėnešimų komisija iš šių narių: L. Šimutis, J. Brundza ir Ona Laukaitė.

Kuopų raportai:

Iš 41 kp. Brooklyn, N. Y. L. Šimutis pranešė, kad kuopa atsigaivino, turi narių apie 50; kuopos apystovos geros, turi pritarimo, veikėjų ir rėmėjų. Rengiamas vienas socialis vakaras ir dedamos pastangos įsteigti gerą atletų skyrių. Kuopa prisidėjo prie parapijinio bazaro. Ateitis numatoma puiki ir daug žadanti. Raportas priimtas.

Šiuo momentu Apskr. valdyba pribuvo į susirinkimą ir užėmė savo vietą. Kartu su Apskr. valdyba pribuvo ir šie svečiai: F. Brigaitis, P. Ilseika, A. Bagdoniūtė ir M. Kulikaitienė.

Protokolas praeito suvažiavimo perskaitytas ir priimtas.

Nutarta suvažiavimą pradėti nuo įnešimų.

L. Šimutis, įnešimų komisijos narys, pagamino Apskr. koro klausimu rezoliuciją, kuri maždaug šiaip skambėjo: Turint korvedžių, dainininkų, dailės ir vaidinimų mėgėjų, organizuoti Apskričio Meno Sekciją, kuri rūpinsis Apskričio dailės reikalais.

Rezoliucija vienbalsiai priimta.

Antra dalis rezoliucijos, kuri taip pat buvo priimta, taip skambėjo: Apskr. Vyčiams, laikant meną pirmutinioje svarboje, patartina, kad kiekviena kuopa siųstų nors vieną savo narį į artisto Vaičekaus studiją mokintis dailės srityje.

Paskui gerb. L. Šimutis įnešė ir kitą sumanymą, būtent: padaryti du apskričiu, tai yra dvi apskričio valdybas. Viena New Jersey, kita — New Yorko, kad kuopos ir pats apskritis galėtų daug geriau ir sekmingiau veikti, ir kad abudu apskričiai laikytų susirinkimus kas 2 mėnesiu, o į metus įvyktų dvi apskričių bendros konferencijos. Sumanymas buvo užgirtas, bet atidėtas tolesniam laikui.

Po to K. Paulionis įnešė kitą sumanymą, būtent: rinkti nuolatinis atstovus iš kuopų visiems metams į Apskričio suvažiavimus. Sumanymas priimtas su šia pataisa: rinkti vieną nuolatinį atstovą, o kitus visus del vieno suvažiavimo.

L. Šimutis taip pat pranešė, kad L. V. Centras rengia praveisti pataisą organizacijos varde ir kad tas paduota visoms kuopoms svarstyti ir balsuoti. Apskr. Valdyba pareiškė, kad kuopos šį klausimą turėtų omenyje.

Po to nutarta, kad studentai K. Paulionis ir P. Bri-gaitis pagamintų paskaitą arba referatą apie Vyčių reikšmę ir tikslą, kad jiedu tuos referatus perskaitytų delegatams ateinančiam apskr. suvažiavime.

Paskui kilo Sporto klausimas, kurs greit baigėsi, nes pasirodė, kad dauguma kuopų neturi Sporto skyrių. Todėl buvo visų nutarta, kad kur yra kuopoje Sporto skyrius, tegu eina rungtynių su kitomis kuopomis, o jei nėra Sporto skyrių, kad lavintis ir eiti su svetimtaučiais, kol atsiras kitose kuopose skyriai.

Po 5 minutų pertraukos vėl sekė kuopų nebaigti raportai:

12-tos kp. New York, N. Y. J. Tamošaitis pranešė, kad kuopa užmigus, negalima iš jos ko nors gero tikėtis. Apystovos ir narių nusistatymas neleidžia kuopos gerui veikti, todėl neveikiama ir nieko nėra raportuoti.

Iš 29-tos kp. Newark, N. J. Svečias Ilseika trumpai pranešė, kad kuopa gyvuoja, neveikia, nusilpnėjęs, laukiama atmainų.

Iš 49-tos kp. Brooklyn, N. Y. Atstovas pranešė, kad kuopa šiaip taip gyvuoja, bet nieko neveikta. Gerb. varg. J. Brundza įstojo į kuopą, todėl ateitis bus linksmesnė. Nutarta rengti vakarėlį.

Iš 52-ros kp. Elizabeth, N. J. Karaneckis pareiškė, kad kuopa gyvuoja, šiek tiek veikia, ypatingai Sporto srity. Turi Sporto skyrių.

Iš 61-mos kp. Paterson, N. J. Kulikaitis pareiškė, kad kuopa silpnai gyvuoja, apystovos netinkamos, laukiama atmainų ir tada tikisi naujos darbuotės.

Iš 90-tos kp. Harrison, N. J. Vaitkūnas pranešė, kad pereitą mėnesį turėjo "Social Dance" ir vakarienę. Rengiamas balius ir pradėta rengtis vaidinti veikalą. Į Centrą buvo nusiųsta Spaustuvei 10 dol. auka.

Iš 110-tos kp. Maspeth, L. I. Šlapikas pranešė, kad tik 5 savaitės atgal kuopa susitvėrė. Vas. 23, 1924 buvo surengtas balius; pelno buvo \$100.00 Kuopoje randasi gabių veikėjų. Reikia tik vado ir vargonininko pamokyti dainų ir scenos veikalų.

Visi kuopų raportai buvo priimti.

Po to sekė Apskričio valdybos metiniai raportai, kurie liko priimti.

Į Apskr. valdybą išrinkta šie asmenys: pirmin. — I. Kulikaitis iš Paterson, N. J., vice-pirmin. — Marijona Augustaitė ir Kearney, N. J., rašt. — J. Tamošaitis iš New York, N. Y., dvasios vadas — kun. N. Pakalnis iš Brooklyn, N. Y., organizatorius J. Vaitkūnas iš East Newark, N. J.

Kitą suvažiavimą nutarta laikyti Maspeth, L. I. gegužės 4, 1924 m.

Suvažiavimas baigta malda.

J. P. Tamošaitis, Raštin.

PRANEŠIMAS.

Š. m. gegužės 7 dieną, šv. Jurgio par-salėj, L. Vyčių Chicagos Apskričio sportininkų pagerbimui ir pakėlimui jų ūpo pradedant sporto darbuotę, rengiamas šeimyninis vakaras. Pradžia 7:30 val. vakaro.

Chicagos publika, užjaučianti stortininkams, prašoma kuogausiaisia dalyvauti.

RENGIMO KOMISIJA.

L. VYČIŲ NAUJOS ANGLIJOS KUOPOMS PRANEŠIMAS.

Šiuo pranešu, kad L. V. N. Ang. kuopų metinis suvažiavimas įvyks š. m. gegužės 4 d., 1-mą val. po pietų, 22 Waverly St., Worcester, Mass.

Visos kuopos ruoškitės ir atsiųskit kuodaugiausia atstovų. Taip pat ruoškite sumanymus ir įnešimus.

Kai kurios kuopos skolingos Apskričiai pereitų metų narių mokesčiais. Mokestis — 5c. už narį. Rodos, lengva atsilyginti, bet čia esama apsileidimo. Laikas būtų jo nusikratyti.

Be to, šiame susirinkime bus renkama nauja valdyba ir komisija Vyčių gegužinei rengti, kuri bus š. m. liepos (July) 4 d. Palangoj (šv. Pranciškaus par. parke, Lawrence, Mass.).

V. T. Savickas,

L. V. N. A. Apskr. pirm.

REDAKCIJOS ATSAKAI.

Zig. Dirsė. "Jaunimo Daina", "Našlaičio Daina" ir "Daina" — netinka. Rašant eiles, reik prisilaikyti eiliavimo taisyklių.

Narių Vajus eina! Jei kiekvienas narys pritrauktų bent po vieną naują narį, tai mūsų organizacija vajaus metu padidėtų dvigubai!